

ת"פ 16576/06/14 - נתן זבלי נגד מחמד אבו טראש (עציר) - לא בעניינו, שי פרץ - בעצמו, נתן זבלי (עציר) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 16576-06-14 מדינת ישראל נ' אבו טראש(עציר) ואח'
ה"ת 26563-10-14 זבלי נ' מדינת ישראל
01 פברואר 2015

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה 1. נתן זבלי

נגד

הנאשמים

1. מחמד אבו טראש (עציר) - לא בעניינו

2. שי פרץ - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד דמרי

3. נתן זבלי (עציר) - לא בעניינו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 2.6.14, בשעה 20:40, ברח' ריינס בבאר שבע, הגיע נאשם 1 ברכב טיוטה למקום. במועד זה התקדמו נאשמים 2 ו-3 לעבר הרכב, כאשר נאשם 3 נכנס לרכב כשבידו ארגז כלים ואילו נאשם 2 המתין בסמוך. במעמד זה, סייע הנאשם 1 לאָחָר לספק סם לנאשם 3 על ידי כך שהכניס סם מסוג חשיש במשקל של 599.6 גר' לארגז הכלים. נאשם 3 יצא מהרכב, התקדם לעבר נאשם 2 והשניים התקדמו יחד בעוד נאשם 2 מאבטח את הנאשם 3 ומאפשר לו להחזיק בסמים.

עוד מפורט בכתב האישום המתוקן כי ביום 2.6.14, בשעה 20:50, החזיק נאשם 2 בעליית הגג שבביתו סם מסוג חשיש במשקל של 100 גר' אשר מחולק ל-2 פלטות ומס' חתיכות בקופסת הסיגריות במשקל של 1.1 גר' נטו שלא לצריכה עצמית.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם אלו טענו ביחס לכך, נשלח

עמוד 1

הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות הבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקינן בנאשם, כבן 33, תושב ב"ש, נשוי ואב ל - 3 ילדים, בגילאי 2-7.5 וכי אשתו עקרת בית. הנאשם סיים 12 שנות לימוד וכן שירות צבאי מלא. מצוין כי הנאשם הגיש אישור לפיו הלה מנהל עסק עצמאי לעבודות שיפוצים "בית החלומות". הנאשם מסר כי בשנת 2013 חווה משבר כלכלי בעסק וזאת נוכח כך ששותפו רימה אותו. עוד מסר הנאשם כיום רוב החובות שצבר כוסו.

אשר למשפחת מוצאו- זו מונה זוג הורים ושני ילדים כאשר הנאשם הנו הצעיר בסדר הלידה. הנאשם תיאר משפחה חמה ונורמטיבית. אשר לביצוע העבירה- מצוין כי הנאשם הודה ולקח אחריות על ביצועה. לדבריו, באותה העת עבד עבור נאשם 3 בעבודות שיפוץ בביתו. מאחר שלנאשם 3 לא היה לו כסף מזומן לשלם לו, הוא בחר לקבל בתמורה לעבודתו סמים וזאת לשימושו העצמי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירות בתקופה בה היה נתון במשבר כלכלי וכי הלה בחר בפתרון הקל ומהיר לקשיו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה להבין את המחיר אשר עליו לשלם בגין מעשיו. לצד זאת, כיום הנאשם מבטא לנהל אורח חיים תקין ויצרני.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה- מסר הנאשם כי התנסה לראשונה בסם מסוג קנאביס בשנת 2004. הנאשם ציין כי באותה העת נהג להשתמש באופן מזדמן ולא קבוע. כמו כן, בשנת 2007 לאחר האירוע המשפחתי אשר פקד את משפחתו הגרעינית החל להשתמש באופן אינטנסיבי. גם בטרם מעצרו נהג להשתמש באופן קבוע והתקשה להימנע משימוש לאורך זמן. זה ציין כי חרף השימוש הצליח להתנהל באופן תקין במישור התעסוקתי והמשפחתי.

שירות המבחן מציין כי במסגרת הליך המעצר שוחרר ביום 7.7.14 לחלופת מעצר בבית הוריו באופקים ובמסגרת פיקוחו של שירות המבחן השתלב הנאשם במרכז טיפולי "חוסן". במהלך התקופה בדיקות השתן ביחידה להתמכרות נמצאו נקיות, אולם, בשל עיכובים בתוכנית אין בידי שירות המבחן דיווח משמעותי.

סיכומו של דבר שירות המבחן התרשם כי הנאשם הנו בעל יכולות מילוליות וקוגניטיביות תקינות וכן בעל שאיפה לתפקוד תקין ונורמטיבי, דבר אשר עומד בניגוד לקשריו השוליים עם עוברי חוק. הנאשם גילה במהלך חייו יכולת תפקוד תקינה ויציבות תעסוקתית ומשפחתית. לצד זאת, הנאשם מתקשה להתמודד עם משברים באופן אדפטיבי ובמצבים אלו הלה בוחר להתמודד באמצעות שימוש בחומרים ממכרים. שירות המבחן התרשם כי כאשר הנאשם נתון ללחצים חיצוניים עלול להגמיש את גבולותיו וזאת מבלי לחשוב על בחירותיו השגויות והשלכותיהן. לצד זאת, מצוין כי ההליכים הפליליים מהווים עבורו גורם מרתיע שהובילו לתחילת שינוי משמעותי בחייו.

בסופם של הדברים שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם לפיקוח במשך שנה ובמהלך תקופה זו הלה ימשיך את ההליך הטיפולי במרכז "חוסן". בנוסף, הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות בגן הזאולוגי בבאר שבע וזאת לצד הטלת מאסר מותנה מרתיע. להערכת שירות המבחן עונש מאסר בפועל יגדע באיבו את ההליך הטיפולי שהחל וכך

גם יוביל להתדרדרותו ולחשיפתו לחברה שולית. כמו כן, שירות המבחן סבור כי עונש מסוג זה משלב בתוכו עונש הרתעתי וחינוכי.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בטיעוניו לעונש ציין כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מי שמעורה היטב בעולם הסמים. לדבריו, חלקו באירוע נשוא כתב האישום אינו מבוטל כלל ועיקר, שכן, מלבד אותה אבטחה שסיפק נאשם זה לנאשמים 1 ו-3 הלה החזיק בביתו כ- 100 גר' חשיש המחולק לשתי פלטות וכן 1.1. גרם אשר נמצא חתוך בקופסת סיגריות. זה עתר להטיל עונש חמור מזה אשר הוטל על נאשמים 1 ו-3 וזאת מאחר ונאשם 2 הורשע ב-2 עבירות ואילו השניים האחרים הורשעו רק בעבירה אחת בלבד. כמו כן, ציין כי על בעבירות סמים נסיבותיו האישיות של המבצע נסוגות אל מול שיקולי גמול והרתעה. מכאן, אין לקבל את המלצת המבחן אשר כשמה כן היא, המלצה בלבד. בנסיבות אלו, עותר להטיל על הנאשם עונש מאסר ארוך וכן מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם טען כי המדובר בנאשם אשר חלקו הקטן יותר בפרשייה עצמה אשר מתמצא בהליכה ליד נאשם 3. זה ציין כי השניים האחרים היו יעדים מודיעיניים אשר בוצעו לגביהם האזנות ותצפיות, אולם, לא כך הם פני הדברים ביחס לנאשם 2. לדבריו, במצב דברים זה אין זה סביר כי עונשו של נאשם זה יהיה חמור יותר מעונשם של נאשמים 1 ו-3. מעבר לכך, הפנה להליך השיקומי שעבר הנאשם לפיו במשך 7 חודשים הלה שומר על ניקון מסם ומשולב במרכז חוסן. בעניין זה, הפנה למכתב מהמרכז הטיפולי ממנו עולה כי הלה משתף פעולה בקבוצה הטיפולית ומגלה אחריות. זאת ועוד, הפנה להודאתו אשר ניתנה עוד בשלבי החקירה. אשר לתסקיר- הפנה למשבר האישי שחוזה הנאשם וכן למשבר העסקי אשר הובילו אותו להשתמש בסמים. לדבריו, בתקופה האחרונה עלה הנאשם על דרך הישר ומשכך יש לעודד התפתחות חיובית זו ולא לגדוע את ההליך השיקומי על ידי שליחתו לכלא. כך בימים אלו הנאשם משקם את החברה שבבעלותו ואף מעסיק עובדים נוספים. בהקשר לכך הפנה כי על אף הקריסה הכלכלית לקח הנאשם אחריות על חובותיו ובמקום להכריז על פשיטת רגל מכר את ביתו וכיסה את מרבית חובותיו. כמו כן, הנאשם הנו אב ל-3 ילדים קטנים והוא המפרנס היחיד ומכאן שלעונש המאסר השפעה ממשית על בני משפחתו. בגדרי המתחם ביקש ליתן הדעת לכך שגיליון הרשעותיו כולל רישום אחד מלפני 7 שנים אשר הסתיים ללא הרשעה. בסיום דבריו, הפנה לכך שהנאשם שוחרר במסגרת הליך המעצר ולא נטען על כל הפרה מצדו. אף נתון זה מחזק כי בתיק זה יש לילך בפן השיקומי.

הנאשם הוסיף על דבריו בא כוחו והביע חרטה על מעשיו. זה ציין כי הוא עומל על שיקום העסק אשר במסגרתו מעסיק 4 פועלים. עוד ציין כי הוא המפרנס היחיד במשפחתו.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור וזאת בצד הפגיעה בסדר הציבורי נוכח היות היותם של עבירות סם מחוללות פשע עקיף הנגרם לצורך מימון עבירות הסם. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

לנאשם שבפניי מיוחסת עבירה של אחזקת סם שלא לצרכיה עצמית. בבשפ 10638/08 יפתח ויצמן נ' מ"י התייחס בית המשפט העליון לעבירה זו בציינו:

"העבירה של אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המירבי לגביהן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפקודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה, מהדורת תשס"ז - עמ' 86, 185, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא הזיקה להפצת הסמים לזולת, בפוטנציאל או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת".

בתיק זה המדובר בסמים מסוג חשיש אשר אינו נמנה עם הסמים הקטלניים. חרף כך, אין להקל בו ראש ובעניין זה אפנה לדבריו היפים של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' יריב טולדנו (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאיתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים...". עוד ראה בהקשר לכך ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19/11/2007) וכן ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 375.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שבדומה לעבירות אחרות ניתן למצוא קשת רחבה

ביותר של עונשים החל בעונשי מאסר הצופים פני עתיד ועד לעונשי מאסר המגיעים לכדי שנה ויותר. בצד האמור לעיל, הרי שהדרך הכללית ניתן לומר כי הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשים מצומצם של מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר.

בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים יש ליתן הדעת לכך שחלקו הפיזי בביצוע אספקת הסם מהאחר לנאשם 3 קטן מאשר חלקם של יתרת המעורבים כאשר חלקו התבטא בהמתנה בסמוך לרכב והבטחת נאשם 3. הגם כך, אין להקל ראש בתפקידו של הנאשם אפילו זה התבטא רק באבטחה. טבען של עבירות המבוצעות בצוותא חדא, שתכלולנה חלוקת תפקידים כאשר לכל אחד מהתפקידים, אפילו חלקו הפיזי אינו משמעותי, חשיבות בקידום העשייה הפלילית. עצם ביצוע העבירה בצוותא חדא ביחד עם אחרים מגלמת בתוכה חומרה רבה יותר שכן התארגנות של מספר גורמים יחדיו מקלה על ביצוע העסקה וכפי שעולה מקשה על גילויה, נוכח אפשרות "להקצות משאבים" לצורך אבטחה וכיוצ"ב באלה. כאן המקום לציין כי מיוחסת לנאשם עבירה של סיוע להחזקת סם כאשר העונש בגין הסיוע הינו מחצית מן העונש שיש לגזור על הנאשם בגין העבירה המושלמת.

הסם נשוא עובדות כתב האישום הינו מסוג חשיש. אין להקל ראש בסם זה אם כי יש לאבחן לקולא מול הסמים הקטלניים כדוגמת הרואין, קוקאין ודומיהם. כמות הסם אינה גבוהה אולם מנגד אין לדבר על כמויות סם זניחות. הסם בסופם של דברים לא נתפס ולא הגיע לידי הצרכנים השונים אולם בבחינת הנזק הפוטנציאלי היה וסם זה לא היה נתפס ניתן להפיק ממנו כמויות רבות של סם לצריכה עצמית.

אשר למיוחס לנאשם בסעיף 5 לעובדות האישום הרי שגם כאן עצם הימצאות סם בביתו של הנאשם בהצטרף למתואר בחלקו הראשון של כתב האישום מלמדת את מי שמעורבותו בעולם הסמים גדולה יותר מכפי ניתן להסיק תחילה. גם כאן מדובר ב-100 גרם חשיש אשר חולק לשתי פלטות לצד מספר חתיכות מפוזרות בקופסת סיגריות. החזקתן של הפלטות בעליית הגג נועדה להקשות על גילויים ומחזקת את המסקנה כי בסופם של דברים הסם לא נועד לצריכתו העצמית של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הרקע למעשים הנו המצוקה הכלכלית בה שרוי הנאשם ומשפחתו אשר נוצרה בעקבות קריסת העסק של הנאשם. במצב דברים זה הרי שהמעשים מבוצעים מתוך בצע כסף ופיתוי להשגת רווחים ומכאן שיש לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם וזאת בניגוד לאותם נרקומנים אשר מבצעים את עבירות הסמים לצורך מימון מנות הסם.

בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם אציין כי שני הצדדים התייחסו לכל המתואר בכתב האישום כאירוע יחיד וזאת הגם שהדבר אינו נקי מספקות נוכח כך שהסם שהנאשם 2 סייע להחזקתו אינו אותו סם שנתפס בנסיבות שונות לגמרי בעליית הגג וכך גם לא נטען לקשר ביניהם. אניח לטובתו של הנאשם ולו רק בשל סימלטניות המעשים כי מדובר באירוע יחיד.

מכל המקובץ לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין 6 ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם:

ברישא של ראש פרק זה אציין כי סבורני כי בנפרד משיקולי שיקום יש לקבוע את עונשו בחלקו התחתון של גדרי המתחם אותו קבעתי. קביעה זו מבוססת נוכח ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר דבר המקבל משנה תוקף נוכח רשימת עדי התביעה. יש בהודאה זו משום נטילת אחריות. עברו הפלילי של הנאשם זניח וכולל רישום ללא הרשעה ביחס לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. הנאשם אשר נשוי ואב ל-3 ילדים קטינים הוא המפרנס היחיד במשפחתו ומכאן שלעונש המאסר תהיה השפעה ניכרת על בני משפחתו.

אשר לשיקולי אחדות ענישה, לו היה מדובר אך ורק במעורבותו בסיוע לאספקת סם או אז העונש שנגזר לעניינים של נאשמים 1 ו-3 היה משמש אבן בוחן לעונשו של הנאשם ולקולא. בצד האמור לעיל, מיוחסת לנאשם עבירה נפרדת של החזקת 100 גרם חשיש מחולק לשתי פלטות, דבר אשר אינו מיוחס לנאשמים 1 ו-3 ומכאן גם אין לגזור גזירה שווה בעניינם.

בבואו של בית משפט לבחון אפשרות חריגה מטה ממתחם העונש ההולם אציין כי סבורני שיש מקום לעשות כן אם כי לא במידה ובאופן המצוין בתסקיר שירות המבחן. כפי שעולה, חיו של הנאשם התאפיינו בניהול חיים נורמטיבי וזאת הן במישור המשפחתי והן במישור התעסוקתי. מהתסקיר עולה כי הנאשם מנהל עסק עצמאי לעבודות שיפוצים וכי עסק זה ידע עליות ומורדות. חרף כך הנאשם הצליח לייצב את העסק וכיום הוא מעסיק 4 פועלים.

הנאשם החל להשתמש בסמים מסוג קאנביס בשנת 2004. תחילה השימוש היה באופן מזדמן ולא קבוע אולם בשנת 2007 לאחר שחוזה אירוע טראומתי הנוגע לאשתו החל לצרוך סמים מסוג קאנביס. הנאשם במסגרת הליך המעצר שוחרר לחלופת מעצר בבית הוריו וכן הועמד בפיקוחו של שירות המבחן למשך חצי שנה.

בתסקיר שירות המבחן מיום 24.11 מצוין כי הנאשם שולב במרכז חוסן החל מיום 3.11.14 בתוכנית הערב של המרכז כוללת שני מפגשים בשבוע. נוכח חלוף הזמן הקצר מאז זה נקלט למרכז חוסן ועד הגשתו של התסקיר הסופי כשלושה שבועות בלבד לאחר מכן, שירות המבחן מצוין כי אין בידיו דיווח משמעותי אודות התקדמותו. במסגרת הטיעונים לעונש הוגש כאמור דו"ח של העו"סית מטעם מרכז חוסן מיום 17.12.14 (היינו כזה המתייחס לתקופה של חמישה שבועות) ממנו עולה שהנאשם משתלב בקבוצה הטיפולית יודע לשתף אודות נושאים העולים בקבוצה ואף מקובל כחבר בוגר המביא מניסיונו האישי. הנאשם עושה רושם כמי שלוקח אחריות על עברו ומביע עמדות נחרצות נגד עישון סמים.

שירות המבחן, מצוין כי לנאשם שאיפות לתפקוד תקין ונורמטיבי בחייו, דבר אשר עומד בפער למול התנהלותו השולית וקשריו עם עוברי חוק. מאידך שירות המבחן מצוין כי התרשמו מאדם שעלול לפעול באופן שולי תוך הגמשת גבולותיו הפנימיים לצמצום לחצים חיצוניים מבלי יכולת לחשוב בבחירותיו. שירות המבחן מצוין כי המעצר וההליכים הפליליים מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו. בשקלול כל אלה סבור שירות המבחן כי יש להורות על עמדתו בצו פיקוח וצו של"צ שכן לדבריהם הטלת מאסר בפועל תוביל לקטיעת ההליך הטיפולי שהחל, תחשוף אותו לסביבה שולית ותפגע בתכונותיו לניהול אורח חיים נורמטיבי. עונש זה יחזק את האלמנט ההתרעתי ויהווה עונש מציב גבולות עבור הנאשם.

כאמור, סבורני, כי התנהלות זו של הנאשם מאפשרת חריגה מטה ממתחם העונש ההולם אולם אינני סבור שיש להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד בצד צו של"צ. הליך הטיפול אותו עבר הנאשם ראוי לחיזוק אולם אין מקום ליתן לו משקל כה רב על חשבון שיקולי גמול והרתעה, אשר מקבלים משנה תוקף בסוג העבירות בהן הורשע. אין מחלוקת שמאסר בפועל יגדע לחלוטין את ההליך הטיפולי אותו החל וכך גם יחשוף אותו לאוכלוסייה עבריינית, לא כך הם פני הדברים שעה שמדובר בריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. בכך יערך האיזון הנכון למכלול שיקולי ענישה. כך גם אתן ביטוי לאורכו של עונש המאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות שלא יהיה בתקופה המקסילמלית.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי על דרך הכלל יש מקום להטלת עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. בענייננו, בשים לב לכך שהרקע למעשיו של הנאשם הינו המצוקה הכלכלית בה הנאשם ומשפחתו נתונים ולפנים משורת הדין, מצאתי להשית על הנאשם קנס מתון.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. 4 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ קנס או 15 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2015.
- ה. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

על פי האמור בכתב חוות דעת הממונה, הנאשם יחל לרצות את עבודות השירות החל מיום 20.4.15 במחנה נתן. במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה לעבודות השירות סמוך לכלא אוהלי קידר. הנאשם מוזהר כי במידה ולא ישמע להוראות הממונה או יפעל בהתאם להוראות מנהלו במקום ביצוע עבודות השירות יהיה ניתן להמיר את עונש עבודות השירות בעונש מאסר של ממש. כמו כן, הנאשם מוזהר כי במידה ולא ימלא אחר צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד/לחלט/להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

עותק מגזר הדין יועבר לידי הממונה על עבודות השירות וכן לידי שירות המבחן למבוגרים.

מורה על השבת 10,000 ₪ מתוך הפיקדון המצוי במ"ת 16619-06-14 לידי הנאשם. יתרת הפיקדון תשמש לצורך הבטחת ריצוי עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ה, 01/02/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט